

ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಳೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೇಣ ತಿಮ್ಮನ ಊಹೆಯನ್ನ ದಿಫಿರ್ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವುದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಾಗಿರದೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿ ಇದ್ದ ಪುಟ್ಟಸದೊಡವುಳಾಗಿದ್ದಳು.

ತಿಮ್ಮ, 'ಅಯ್ಯೋ ಶಿವ್ವೆ ದೊಡವೇನಾತು, ಕಲ್ಲಿದ್ದಂಗಿದ್ದು' ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೂಲೆ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಉಸುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ್ನ ನೋಡಿದ. ಹೇಣದ ಸುತ್ತ ಆಕ್ರಂದನ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಎಂದೋ ಸಾಯ್ತೇಕಾಗಿದ್ದ ಕರಿದೊಡಪ್ಪ ಸತ್ತಿದ್ದ ಜನ ಇಷ್ಟು ರೋದಿಸಿಲ್ಲವೇನೋ... ಅಲೆ ಕಾಯ್ತೆ ಕಸಾಲೆ ಎಂದು ಜನಗುಳ್ಳ ಶ್ವಾನೆ ರೋಸಿದ್ದ. ಆದ್ರೆ, ಇನ್ನೂ ತಿನ್ನಂಡು ಉಣ್ಣಂಡು ತಿರ್ಗಾಡ್ತೊಡ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಸಿ ಸತ್ತಿದ್ದು ಜನರ ರೋದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. 'ನೆನ್ನೆ ಸಾಯಿಂಕಾಲ್ತಾಗಿನ ನೋಡ್ತೆ, ಹೊರ್ಲಾರ್ದಂತೆ ಹೊರೆ ಹುಲ್ಲೊತ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿದ್ದು' ಎಂದು ಒಬ್ಬನೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು, 'ಯಾಚೆ ಎಲ್ಲೊ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗೆ ಉಗಿತ್ತಿದ್ದು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು... ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ದಕ್ಕಿದಂತೆ ಮೂಗಿಗೆ ಸೆರಗ ತುದಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುಟ್ಟಸಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೊಡವನ್ನ ಇಕ್ಕುವ, ಕೊಡುವ ಗುಣ ನೆನೆದ ತಿಮ್ಮನ ಕಣ್ಣುಂಚುಗಳೂ ತೇವವಾದವು. ಹೆಂಡ್ತು ಶಂಕ್ರಿ ಕಡಿಕೆ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವಂತು ಪುಟ್ಟಸಿಯ ಹಿರಿ ಕಿರಿ ಸೊಸೆಯರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಯಣನ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವ ಪುಟ್ಟಸಿಯ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಅಳುವುದು, ಹಣೆ ಸವರುತ್ತ ಅಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಗುಂಪಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಚೆ ಬಂದ ತಿಮ್ಮ, ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗುಳುಗುಳನೆ ರೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡವನ್ನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದ.

ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾರೊ ಹಿರಿಯ, 'ಹೂ ಆಗಿದ್ದಾಗೋತು, ಅವ್ವ ಋಣ ಅಪ್ಪೆಯ ಇದ್ದಿತ್ತು, ಬರಗ್ಗ ದೂರ್ದ ಊರ್ಗಲ್ಲ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಸುದ್ದಿ ತಿಳುಕಿ' ಎಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ದನಿ, 'ದೊಡವ್ವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಿಗೆ ಮುಂದೆಗೆ ಹೇಳ್ತಪ್ಪ' ಎಂದಿತು. ಈ ಎರಡೂ ಮಾತುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ತಿಮ್ಮನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಆಡಿದಂತಿತ್ತು. ಪುಟ್ಟಸಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು. ಹೆಣ್ಣುಗುಳ್ಳ ಹಿರಿಯೂರ್ ಕಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೆ ಆಗ್ಗಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ಅಲ್ಲೆ!

ತಿಮ್ಮ, ಕಣ್ಣು ಮೂಗು ವರೆಸೆಂಡು ಆ ಕಡೆ ಮರ್ದಡಿಕೆ ಪೋನ್ ಹಿಡ್ತಂಡೋಗಿ, 'ಅವ್ವಂಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಬೇಗ ಬ್ರಿ, ತಡ ಮಾಡ್ತೇಡ್ತಿ' ಎಂದು ಅರ್ಧ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದಂತೆಯೂ ಗೊತ್ತುಪಡೆಸದಂತೆಯೂ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಿರಾಳನಾದ. ದೊಡವನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ ಸಮಾಧಾನದ ಬೆನ್ನಲ್ಲೆ ತಿಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ಅದೆಷ್ಟೋ ಹಗುರಾದಂತಾಗಿ ಇಂದಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು. ಅಚಾನಕ್ ನೆನಪಾದವನಂತೆ ಬಾಗಿಲು ನೂಕಿಕೊಂಡು ಒಳಬಂದ. ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸಂದಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಾಂಸ, ಚಾಕು-ಚೂರಿಗಳನ್ನ ಗಮನಿಸಿದ. ಅದು ಹೇಗೆ ನೂಕಿ ಹೋಗಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆ ಇದ್ದುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಮನಸ್ಸು ಪೆಚ್ಚೆನಿಸಿತು.

ಇಂದಿನ ಅದರ ಪಾಡು ನೆನೆದು ಕಳವಳಗೊಂಡ. ಹಿಂದೆ ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ಹತ್ತಿರದವರು ಸತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮಾಡಿದ ಕೋಳಿ ಸಾರನ್ನ ನಾಯಿ ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಳು ಶಂಕ್ರಿ. ಕೋಳಿ ಸಾರಾದ್ರು ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ಈ ಅಪರೂಪದ ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತೆ ಸಿಗದುಂಟೆ! ಹಾಗಂತ ಇನ್ನೂ ಒಲೆ ಬಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಇರುವ ಈ ಮಾಂಸವನ್ನ ಸೂತ್ ಬಂದಿರ ಮನೆಲಿ ಬೇಯ್ಕಿಕೆಂಡು ಕೂತ್ಕಣಕಾಗುತ್ತ. ಹೀಗೆ ತಿಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ಅಯೋಮಯವಾಗಿ ಅಪರೂಪದ ಪದಾರ್ಥ ಹೀಗೆ ಅನಾಥವಾಗುವುದನ್ನ